

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ
Προς Κορινθίους Β' 9, 6 – 11

Αρχαίο Κείμενο

6 Ἀδελφοί, ὁ σπεύρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπεύρων ἔω' εὐλοΐαις ἔω' εὐλοΐαις καὶ θερίσει. 7 ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῆ καρδία, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἰλαρὸν ἵαρ δόσιν ἀταπᾶ ὁ θεός. 8 δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν ἀπάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, 9 καθὼς λέραπτῶν ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. 10 ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῶ σπεύροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγεῖ καὶ πληθύνει τὸν σῶρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ τενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν. 11 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότην, ἥτις κατέρχεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῶ θεῶ.

Μετάφραση

6 Αδελφοί, όποιος σπέρνει με φειδώ, θα έχει λίγη σοδειά· κι όποιος σπέρνει απλόχερα, η σοδειά του θα είναι άφθονη. 7 Ο καθένας ας δώσει ό,τι του λέει η καρδιά του χωρίς να στενοχωριέται ή να εξαναγκάζεται, γιατί «ο Θεός αγαπάει αυτόν που δίνει με ευχαρίστηση». 8 Ο Θεός έχει τη δύναμη να σας χορηγήσει πλουσιοπάροχα κάθε δωρεά, ώστε να είστε πάντοτε σε όλα αυτόρκεις, και να δίνετε με το παραπάνω για κάθε καλό σκοπό. 9 Το λέει κι η Γραφή: Σκόρπισε, έδωσε σε φτωχούς, η αγαθοεργία του θα παραμένει αιώνια. 10 Κι αυτός που δίνει στο σποριά το σπόρο και το φωμί για να τραφεί, ας δώσει και ας πληθύνει και τον δικό σας σπόρο και ας αυξησει τους καρπούς της αγαθοεργίας σας. 11 Ο Θεός θα σας κάνει πλούσιους σε όλα, για να μπορείτε να δίνετε γενναϊόδωρα. Αυτοί που θα πάρουν από μας τη δική σας εισφορά, θα ευχαριστούν το Θεό.

Λόγοι σοφίας και χάριτος Αγίου Παΐσιου Αγιορείτου

Η μνήμη θανάτου ας κοιμηθεί και ας ξυπνήσει μαζί σου, καθώς και η μονολόγιστη ευχή του Ιησού. Καμιά βοήθεια δεν θα βρεις στον ύπνο ανώτερη από αυτά.
Δεν είναι δυνατόν, είτε κάποιος από τους Πατέρες, δεν είναι δυνατόν να περάσουμε με ευλάβεια την σημερινή ημέρα, εάν δεν την λογαριάσουμε σαν την τελευταία ημέρα της ζωής μας.
Ο Χριστός ενίκησε τον θάνατον. Τον επάτησε και τον κατήργησε. Έτσι όταν πεθάνουμε εμείς οι Χριστιανοί, πεθαίνουμε με την βεβαιότητα της αναστάσεώς μας. Χάρις εις τον Χριστό, που είναι η απαρχή των κεκοιμημένων με την Ανάσταση Του.

Όποιος αποφασίσει τον θάνατο δεν φοβάται τίποτε.
Όποιος δεν φοβάται τον θάνατο, τον φοβάται ο θάνατος.
Αυτή η ζωή δεν είναι για βόλεμα. Θα πεθάνουμε που θα πεθάνουμε, τουλάχιστο να πεθάνουμε σωστά.
Κάτω από την πλάκα του τάφου είναι κρυμμένο το κλειδί της αιωνιότητας.
Αληθής απόδειξις εκείνων που με όλη τους την καρδιά συναισθάνονται και ενθυμούνται τον θάνατο είναι η θεληματική απροσπάθεια (δηλαδή η απαλλαγή από την προσπάθεια, που είναι η μετά πάθους προσκόλλησις, η δέσμευσις του συναισθήματος σε κάτι) προς κάθε κτίσμα και η τελεία απάρνησις του ιδίου θελήματος.

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΛΟΥΚΑ Κεφ. 10, 25 – 37

Αρχαίο Κείμενο

25 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; 26 ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ νόμῳ τί ἴεραῖται; πῶς ἀναϊνώσκεις; 27 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἅπασις Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. 28 εἶπε δὲ αὐτῷ ὀρθῶς ἀπεκρίθης τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. 29 ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; 30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ ληστῆαις περιέπεσεν οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πλεῖστας ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀβέντες ἡμιθανῆ τυτχάνοντα. 31 κατὰ συκυρίαν δὲ ἱερέυς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀνίσταρῆλθεν. 32 ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης τένόμενος κατὰ τὸν ὅπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀνίσταρῆλθε. 33 Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, 34 καὶ προσελθὼν κατέδωκε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κίβητος ἦταίεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. 35 καὶ ἐπὶ τῆν αὐριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐπιμελήθητί μοι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν προσδαπανήσῃς, εἶώ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. 36 τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι ἵεσθαι τοῦ ἐμπεσόστος εἰς τοὺς ληστῆς; 37 ὁ δὲ εἶπεν ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Μετάφραση

25 Εκείνο τον καιρό, κάποιος νομοδιδάσκαλος πλησίασε τον Ιησού και, για να τον φέρει σε δύσκολη θέση, του είπε: «Διδάσκαλε, τι πρέπει να κάνω για να κερδίσω την αιώνια ζωή;» 26 Κι ο Ιησούς του είπε: «Ο νόμος τι γράφει;» 27 Εκείνος απάντησε: «Ν' αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου μ' όλη την καρδιά σου και μ' όλη τη ψυχή σου, μ' όλη τη δύναμη σου και μ' όλο το νου σου· και τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». 28 «Πολύ σωστά απάντησες», του είπε ο Ιησούς· «αυτό κάνε και θα ζήσεις». 29 Εκείνος όμως, θέλοντας να δικαιολογήσει τον εαυτό του, είπε στον Ιησού: «Και ποιος είναι ο πλησίον μου;» 30 Πήρε τότε αφορμή ο Ιησούς και είπε: «Κάποιος άνθρωπος, κατεβαίνοντας από τα Ιεροσόλυμα για την Ιεριχώ, έπεσε πάνω σε ληστές. Αυτοί τον ξεγύμνωσαν, τον τραυμάτισαν κι έφυγαν παρατώντας τον μισοπεθαμένο. 31 Έτυχε να κατεβαίνει από κείνο το δρόμο και κάποιος ιερέας, ο οποίος παρ' όλο που τον είδε, τον προσπέρασε χωρίς να του δώσει σημασία. 32 Το ίδιο και κάποιος λευίτης, που περνούσε από κείνο το μέρος· κι αυτός, παρ' όλο που τον είδε, τον προσπέρασε χωρίς να του δώσει σημασία. 33 Κάποιος όμως Σαμαρείτης που ταξίδευε, ήρθε προς το μέρος του, τον είδε και τον σπλαγχνίστηκε. 34 Πήγε κοντά του, άλειψε τις πληγές του με λάδι και κρασί και τις έδεσε καλά. Μάλιστα τον ανέβασε στο δικό του το ζώο, τον οδήγησε στο πανδοχείο και φρόντισε γι' αυτόν. 35 Την άλλη μέρα φεύγοντας έβγαλε κι έδωσε στον πανδοχέα δύο δηνάρια και του είπε: «φρόντισέ τον, κι ό,τι παραπάνω ξοδέψεις, εγώ όταν ξαναπεράσω θα σε πληρώσω». 36 Ποιος λοιπόν απ' αυτούς τους τρεις κατά την γνώμη σου αποδείχτηκε “πλησίον” εκείνου που έπεσε στους ληστές;» 37 Κι εκείνος απάντησε: «Αυτός που τον σπλαγχνίστηκε». Τότε ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε, και να κάνεις κι εσύ το ίδιο».